ورزش

مظلومی:
پرسپولیسی آنهایی بودند که از استقلال رفتند

سرمربی اسبق استقلال به حمایت از سرپرست جدید این باشگاه پرداخت.
به دنبال انتقادهایی که از عملکرد فتحی در استقلال انجام شده است، پرویز مظلومی گفت و گوی مفصلی با ورزش سه انجام داد که در ادامه آن را می خوانید:

برابر السد نتیجه خوبی رقم نخورد

در بازی با السد نتیجه خوبی رقم نخورد. استقلال اوایل بازی خوب بود و در ۲۰ دقیقه اول خوب حریف را تحت فشار گذاشت و با نظم بازی می کرد و به خاطر همین فشار و حضور هواداران دروازه بان السد به اشتباه افتاد. در ادامه نمی دانم چه اتفاقی افتاد که از کیفیت کار استقلال کم شد. نتیجه خوبی نبود ولی هنوز یک بازی باقی مانده است و استقلال تیم بزرگی است و بارها جنگجو بودن خود را ثابت کرده است. من فکر می کنم با بهبود شرایط روحی و روانی تیم می تواند در بازی دوم برنده باشد.

فتحی یک استقلالی دو آتشه است

من بدون دلیل حرفی نمی زنم و اگر حرفی می زنم بر اساس مشاهداتم است. خودم دیدم آقای فتحی و همکارانشان چقدر برای باشگاه زحمت می کشند. از ۴۰ سال پیش فتحی را می شناسم و قلبا استقلالی است و این تیم را بسیار دوست دارد و برای موفقیت استقلال از هیچ کوششی دریغ نمی کند. از برخی صحبت ها تعجب می کنم که هم نادرست است و هم در زمان بدی گفته می شود.

همه باید حمایت کنند

همه استقلالی ها در این شرایط باید دست به دست هم بدهند و از تیم و باشگاه حمایت کنند و کمک کنند تا استقلال در بازی های پیش رو موفق باشد. صحبت های تخریبی چه فایده ای برای تیم دارد؟ آیا جز تضعیف روحیه فایده دیگری هم دارد؟

فتحی طرفدار ۴۰ ساله استقلال است

تا الان در مورد فتحی حرفی نزده بودم. شاید خودش هم دوست نداشته باشد بگویم ولی من ایشان را از حدود ۴۰ سال پیش می شناسم و رابطه خوبی با هم داریم. از همان ۴۰ سال پیش می دانستم فتحی طرفدار استقلال است. او دارد با همه وجود برای موفقیت استقلال تلاش می کند. فتحی و همکارانش استقلالی دو آتشه هستند و پرسپولیسی کسانی بودند که از این باشگاه رفتند.

طلبم را به خاطر استقلال بخشیدم

بی دلیل حرف نمی زنم. من پنجشنبه شب تا حوالی ساعت ۱۲ شب برای کار تسویه حساب دفتر باشگاه بودم. از سال ۸۹ از استقلال طلبکار بودم ولی یک مقدار زیادی از طلبم را به خاطر استقلال بخشیدم و مقداری از طلبم را به خاطر احترام، برخورد خوب و حسن نیت فتحی و همکارانش. من دیدم برای جلب رضایت طلبکاران چقدر زحمت کشیدند و باشگاهی که این همه سال بدهی هایش جمع شده بود، آقای فتحی در چند روز بدهی های ای اف سی اش را حل و فصل کردند.

از استقلال حمایت کنید

من خودم استقلالی هستم، سال ها بازی و مربیگری کردم، همه سابقه من را می دانند. درخواست من از همه پیشکسوتان این است که از تیم حمایت کنند و اجازه بدهند باشگاه در آرامش کارش را بکنند. با صحبت های حاشیه ای هیچ کمکی انجام نمی شود.

برندگان و بازندگان قرعه‌کشی مرحله گروهی لیگ قهرمانان اروپا

مرحله گروهی رقابتهای فوتبال لیگ قهرمانان اروپا در شرایطی قرعه کشی شد که برخی تیم ها و چهره ها به عنوان برندگان و بازندگان این مرحله نام گرفتند.
قرعه‌کشی مرحله گروهی رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا انجام شد و تیم‌ها حریفانشان را شناختند. سایت گل در مطلبی تحلیلی بررسی کرده که برندگان و بازندگان قرعه‌کشی لیگ قهرمانان اروپا چه تیم‌ها و افرادی هستند.

برنده: رئال مادرید

رئال مادرید با از دست دادن زیدان و رونالدو فصلی جدید را آغاز کرده و نتوانسته ترکیب تیمش را هم تقویت کند. اما شانسی که داشته این بوده که در گروه مرگ قرار نگرفته است. می‌توان گفت در گروهی است که به راحتی راهی مرحله حذفی خواهد شد. فصل گذشته در گروه این تیم تاتنهام و دورتموند قرار داشتند، این بار اما سخت‌ترین حریفشان رم است.

برنده: کریستیانو رونالدو

او در رقابت با مودریچ جایزه بهترین بازیکن سال اروپا را از دست داد، اما به یووه رفته و در این تیم فرصت خوبی دارد تا به بسیاری از آمارهای خویش بیفزاید. در لیگ قهرمانان هم تیم جدید او با والنسیایی همگروه است که برای رونالدو رقیبی شناخته شده است، یانگ بویز هم نمی‌تواند مشکلی برای قهرمان ایتالیا ایجاد کند و سخت‌ترین رقیبشان منچستریونایتد است، تیم سابق کریس که سرمربی سابقش هم هدایت آن را به عهده دارد.

بازنده: لیورپول

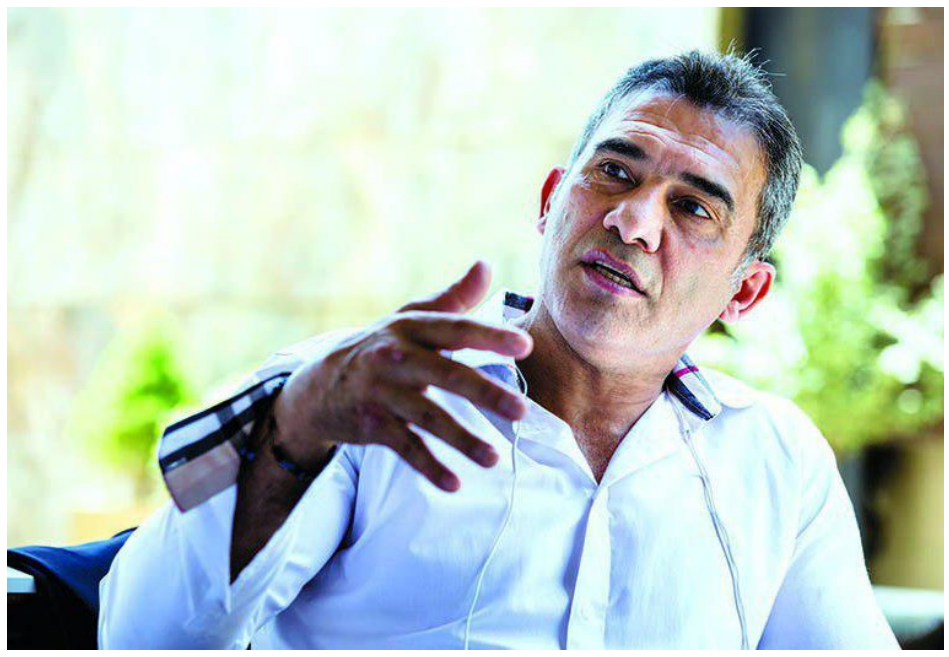
لیورپول که فصل گذشته فینالیست بود گروه سختی دارد. حتی سرمربی این تیم هم گفته با وجود این که همه گروه‌ها در لیگ قهرمانان سخت هستند اما تمایل نداشته در چنین گروه سختی باشند. این تیم در گروهش بعد از پاری‌سن ژرمن شانس دوم صعود به حساب می‌آید، دیگر رقیبش هم ناپولی ایتالیا است که رقیبی خطرناک است و شاید ضعیف‌ترین تیم گروهشان را بتوان ستاره سرخ بلگراد نامید.

بازنده: ژوزه مورینیو

مورینیو فصل پیش هم با تیمش عملکرد خوبی نداشت و این بار هم گروهی سخت دارد. یکی از رقبای یونایتد والنسیا است که مورینیو سابقه قرار گرفتن مقابل آن را دارد، اما این که مقابل این تیم تهاجمی بازی کند یا عقب‌نشینی کرده و منتظر موقعیت‌ها باشد نشان می‌دهد که یونایتد تصمیم دارد به چه سیستمی بازی کند. مورینیو معتقد است جنگیدن برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ با بازیکنان فعلی تیمش کار آسانی نیست، اما این را می‌داند که برای داشتن شانس صعود باید در هر دو بازی رفت و برگشت تیم اسپانیایی را شکست دهد.

به رحمتی فحش بدهید انگار به من فحش داده اید

عابدزاده: یکی به قلیان معتاد می‌شود، من هم به تمرین!

در آخرین طبقه یک برج تجاری، منتظرش بودیم که با پیراهن سفید یقه‌باز پیش ما آمد. درحالی که هنوز شروع به صحبت نکرده کارگرهای رستوران دنبال فرصتی بودند تا اولین سلفی را با احمد بگیرند.
احمد اسم مخفف احمدرضا عابدزاده، مهمترین دروازه‌بان تاریخ فوتبال ایران که هنوز چنان مورد علاقه هواداران فوتبال است که برخی می‌کوبند و تا متل‌قو می‌روند تا عقاب را مقابل رستورانش ببینند. درحالی که او با عینکی به صورت و هندزفری‌ای بر گوش، پاسخ تقاضای آنها و عکس یادگاری را می‌دهد و با لبخند دست‌های بلندش را دور شانه مردم می‌اندازد.
این اکتی‌است که وقتی او جوانتر بود، هرگز و هرگز از او نمی‌دیدیم؛ نه به این دلیل که وقت سلفی و ابزارهای تکنولوژیک نرسیده بود، بلکه به دلیل روحیه خاص دروازه‌بانی بود که از شماره یک بودن، همه چیزش را داشت. از جمله اینکه دور از دیگران فقط متمرکز کار خودش باشد. شاید باورنکنید که عابدزاده در اکثر سالهای اوج بدون مربی تمرین کرده و به نوک قله رسیده است. همانطور که احتمالا باور نمی‌کنید او ۳۰ سالی است لب به نوشابه و غذای چرب نزده. البته همه باور می‌کنند عابدزاده ۵۳ ساله ،سختترین حرکات بدنی را انجام بدهد. اما چه‌کسی است که بداند چه ریاضتی پشت این ویدئوهای یک‌دقیقه‌ای اینستاگرام مخفی شده، کارهایی که به سختی می‌توانید انتظار داشته باشید یک آدم بتواند همه آنها را انجام دهد.
این خلاصه‌ای از یک گفتگوی بلند با احمدرضا عابدزاده است . شاید خیلی از حرف‌های این گفتگو را احمد برای اولین بار به زبان آورده باشد.

***از شهرهای دیگر می‌آیند به رستوران شما؛ بیشتر برای اینکه شما را ببینند. خودتان هم به نظر می‌رسد خیلی سعی می‌کنید در میان مردم باشید. در فضای مجازی هم پست می‌گذارید و به نظر می‌رسد خیلی حالت خوب است وقتی پیش مردم هستید.**

ما با مردم زندگی کردیم. مردمی که بازی‌های ما را می‌دیدند و همیشه در ذهن‌شان است. مادر و پدرهایی که آن موقع در سن پایین بودند، الان بازی‌های ما را یادشان است و بچه‌هایشان را می‌آورند که آنها هم ما را ببینند. برای همین هم شیرین است. بچه می‌آید هنوز در ذهنش است که مثلا دو سال پیش، پیش من آمده و عکس گرفته. این هر وقت می‌آید، اول می‌پرسد عابدزاده هست یا نه.

*** هنوز هم وقتی بحث جام جهانی می‌شود، مردم به تیم ۹۸ فکر می‌کنند و آن را دوست دارند و یکی از مهم‌ترین ستاره‌های آن تیم، شما بودید. حس خودت به تیم ۹۸ چیست؟**

۹۸ فرق می‌کند. زحمت زیادی کشیدیم. ۲۰ سال گذشته بود و تیم به جام جهانی نرفته بود و برای همین این صعود برای مردم خیلی شیرین و تاثیرگذار بود و همیشه در تاریخ می‌ماند.

*** خودتان را کجای آن قصه می‌بینید؟**

من هم داشتم فیلم بازی می‌کردم .

*** در دقایقی از بازی همه ترسیده بودند، ولی به نظر می‌رسید شما اصلا نترسیده بودید.**

از چی بترسم؟ تمام اینها به تجربه برمی‌گردد. به گذشته‌های خود من، نه تیم. به تمرینات، بازی‌ها، بردن، پنالتی گرفتن، حاشیه‌های تیم، پنالتی خوردن و... همه اینها جمع می‌شود تا به استرالیا می‌رسیم. این تجربه می‌شود که اگر کسی از آن استفاده کرد، می‌تواند موفق باشد.

***بعد از آن بازی ایویچ را آوردند. شما مصدوم شدید و یکی، دو بازی را از دست دادید.**

بعد از اتفاقی که در بازی رم افتاد سرمربی نباید عوض می شد. آقای صفایی فراهانی نباید این کار را می کرد . ولی او را رد کردند، جلال طالبی آمد سرمربی شد. زحمتش را یکی دیگر کشیده بود، یکی دیگر در جام جهانی سرمربی شد.
اما درباره مصدومیت . باید ببینید عابدزاده سر کدام بازی مصدوم شده و چرا آن بازی را نبوده. منی که پایم درد می‌کند، باید ببینم چرا درد می‌کند. می‌گویند چرا یخ می‌گذاری؟ چرا کورتون می‌زنی؟ چرا قرص می‌خوری؟ چرا سرما که می‌خوری، یک اسپری می‌زنی یا یک ۶ می‌زنی. آنقدر مصدومیت داشتم که دکتر شده بودم. اینها جمع شده، آمده در زمین ورزش. اما روزنامه‌ها می‌نویسند عابدزاده حالش بد شد. یکی گفت سیگار کشیده، یکی گفت مواد زده و... بعد هم آمدند عذر خواهی کردند. غلط کردید که نوشتید.چرا این اتفاق افتاد؟ ۸۰/۱۲/۱۲ چرا این اتفاق افتاد؟ باید بپرسید. نه اینکه از خودتان بنویسید. برای همین است که من اصلا در روزنامه‌ها نیستم و تلویزیون هم نمی‌روم. چون یک می‌رود می‌شود ده. من می‌گویم یکش را هم نمی‌خواهم. سالم و راحت زندگی می‌کنم، به زندگی می‌رسم، به کارم می‌رسم و همیشه راحتم. فکرم هم راحت است.

***بعد از اتفاق تلخی که برای شما رخ داد و کسالتی که پیش آمد، مردم زیادی جلوی بیمارستان جمع شده بودند و دعا می‌کردند و شما برگشتید.**

اول خواست خدا بود و بعد هم دعای مردم بود که نزدیک به ۲۴، ۲۵ روز من در بیمارستان بودم. هر کسی یک قسمتی دارد. شاید به خاطر تمرینات و ورزشی بود که من داشتم. شاید برای ورزشکاران این نکته‌ای باشد که سلامتی خودشان را کنترل کنند و اگر امروز هستند کنترل کنند، فوتبالت که تمام می‌شود، فردا با نشستن و خوردن و سن که بالا می‌رود اوضاع خراب می‌شود. من هر روز وزن خودم را کنترل می‌کنم. اجازه نمی‌دهم وزنم اضافه شود.

***بعضیها سوال می‌کنند مگر احمدرضا عابدزاده می‌خواهد المپیک برود یا دوباره به جام جهانی برود که این همه تمرینات سخت دارد؟**

مثل آدم‌هایی که صبح تا شب قلیان و سیگار می‌کشند، من هم به تمرین سخت عادت کرده‌ام.

*** زمانی که مربی‌گری دروازه‌بانی را شروع کردید، مثل معلم سخت‌گیری بودید که شاگردها از او فرار می‌کردند. فشار تمرینات شما خیلی زیاد بود و برای یکسری سخت بود. همه بازیکنان نسل شما بیزنس خودشان را دارند، ولی از شما انتظار می‌رود بیشتر در فوتبال باشید. فکر می‌کنید اینکه شاگردها از شما فرار می‌کنند، باعث دورماندن شماست یا پیشنهادی نداشتید؟**

این بازیکن‌ها که فرار می‌کنند به هیچی نمی‌رسند. من دیدم مثلا مربی بدنساز با دروازه‌بان کار می‌کند، اصلا تمریناتی که او می‌دهد درست نیست. شما تا الف را شروع نکنی به ب نمی‌رسی. او نمی‌تواند مربی دروازه‌بان باشد. من در آمریکا کار می‌کنم، دو ساعت و نیم باید با گلر کار کنیم. یک ساعت و نیم هم شب لب ساحل و روی ماسه باید کار کند که آن هم جداست.
به نظر می‌رسد این روحیه در بچه‌های نسل الان وجود ندارد. چیزی که باعث می‌شود ۲۰ سال بعد از پایان فوتبال عابدزاده نظرسنجی بگذارند و او هنوز ستاره باشد.
الان اگر همان‌طور که دنیا کار می‌کنند، اینجا هم کار کنند، درست می‌شود. یک میز می‌گذارند، ستاره‌های تیم می‌نشینند، می‌گویند این‌قدر وقت داریم، سوال بپرسید. اینجا باشگاه این کار را نمی‌کند. بازیکن دارد راه می‌رود، ۳۰ تا موبایل می‌آید توی صورتش که سوال جواب بدهد. طرف چطور جواب بدهد؟ اینجا دوطرفه نیست. این وظیفه باشگاه است که یک وقتی بگذارد بازیکن با مردم حرف بزند. امیر بی‌اجازه مصاحبه نمی‌کند، کی‌روش به او گفته الان می‌توانی مصاحبه کنی یا نه. هنوز چهار تا گلر مشخص نشده، یک روزنامه منفی می‌نویسد. این یعنی این روزنامه نمی‌نشیند فکر کند؛ بنابراین مساله جای دیگر است. من در اینستاگرام همه اینها را می‌خوانم. امیر با بهترین روزنامه‌های دنیا مصاحبه می‌کند و شما فقط ایران را می‌بینید، او دنیا را می‌بیند.

*** زمانی که شما توی گل بودید، آن‌قدر جاگیری‌تان خوب بود که هر توپی می‌آمد خیال مردم راحت بود که احمدرضا عابدزاده توی گل است. بعد از اینکه شما از تیم جدا شدید، از هر جای زمین که شوت می‌زدند توپ توی دروازه بود. گل‌های بدی می‌خوردیم. بعدها فهمیدند این نقش جاگیری و دید شما در دروازه بوده است. در بازی یوگسلاوی هم یک ضربه ایستگاهی پیش آمد و نیما نکیسا گل خورد. با خودتان نگفتید اگر بودم شاید این توپ گل نمی‌شد و بازی مساوی می‌شد؟**

جاگیری و گرفتن یک طرف، تجربه و صحبت کردن با دفاع و... یک طرف. زمانی که مثلا من با محمد خاکپور و افشین پیروانی بازی می‌کنم، می‌دانند در شش متر می‌توانند به هم پاس بدهند؛ چون اعتمادبه‌نفس‌شان بالاست. قبل از جام جهانی که ما با یوگسلاوی بازی کردیم، دو بازی تدارکاتی در فرانسه داشتیم. در این بازی‌ها آمدند ۱۱ نفر اصلی را کنار گذاشتند، ببینند شرایط پای عابدزاده خوب شده یا نه. همان بازی را دو ـ صفر بردیم. تیم محلی فرانسه بود، ولی ما باید ۹-۰ می‌باختیم. این یعنی شرایط بودن من در بازی فرق می‌کند، نه اینکه محمد خاکپور باشد. استادسادی هم وقتی توپ را به من پاس می‌داد، خیالش راحت بود که به کجا پاس می‌دهد. اعتماد بالا بود که به من داشت. ولی در بازی با یوگسلاوی، دفاع نمی‌دانست به چه کسی پاس می‌دهد. این همان کلمه‌ای است که شما می‌گویید اعتمادبه‌نفس دفاع و گلر با هم خیلی مهم است.

***جواد زرینچه می‌گفت وقتی ما برمی‌گشتیم می‌دیدم احمدرضا عابدزاده در دروازه است، آرامش می‌گرفتیم. این نمایش و شو بود برای اینکه کاپیتان بودید و باید بچه‌ها را ریلکس می‌کردید، یا ذات شما ریلکس است؟**

اگر بازی‌ها را ببینید، جواد و جوادهای دیگری که به‌عنوان دفاع بودند، آن‌قدر راحت بودند که دیگر کسی در ۱۸ قدم هم نمی‌ایستاد و از یک‌سوم به بعد دفاع می‌کردند. خیال‌شان راحت بود. آن زمان همین‌طور راحت بودند. مثلا در فاصله کوتاه پاس می‌دادند و خیال‌شان راحت بود. مثلا جواد دفاع راست بود، مجتبی محرمی دفاع چپ بود، یا پنجعلی یا فنونی‌زاده، یا افشین پیروانی و... همه اینها اعتماد داشتند.

***اسم‌هایی که آوردید خیلی بزرگند. یادشان بخیر.**

آن زمان شما با پیکان می‌آمدید الان با بنز. آن زمان قرارداد ما ۲۰میلیون بوده، الان دو میلیارد است. نمی‌شود برگشت به ۲۰ سال پیش. روزبه‌روز همه‌چیز تغییر می‌کند. زمانی که ما در تیم ملی بودیم، در کمپ انقلاب، ۳۰ نفر در یک اتاق می‌خوابیدیم. زمان خدابیامرز دهداری پشت دریاچه. الان هتل دارند، کمپ دارند، لباس آدیداس دارند. دیگر چه می‌خواهند؟ الان دیگر بقیه چیزها به بازیکن ربط دارد. ایکس بازیکن دفاع داریم، می‌گویند چرا فلانی را نبرد. این بازیکن زمانی که آمده دفاعش خوب بوده، ولی در سرعت مثلا رونالدو نمی‌تواند به او برسد. مثلا ما مثل میلاد محمدی در لیگ نداریم. دفاع چپ و راست به سرعت او نداریم. مربی می‌داند چه می‌کند، ولی در ایران سرمربی یا دارد قلیان می‌کشد یا شب بیرون است و روزنامه‌ها را چک می‌کند که با کی کار کنیم با کی کار نکنیم. کی‌روش یک مربی حرفه‌ای است. نمی‌نشیند جواب روزنامه‌ها را بدهد.

*** حضور عابدزاده حالا در جام جهانی تکرار شد. این بار امیر عابدزاده. اسم عابدزاده برای مردم خاطره‌انگیز و نوستالژیک است. قبلا هم مثلا ناصر حجازی آنیلا را داشت، یا علی پروین، محمد پروین را داشت و... اینکه امیر عابدزاده به تیم ملی رسیده، نشان می‌دهد تمرینات سخت داشته و شما هم برایش لابی نکرده‌اید. خیلی شیک به تیم ملی رفت. از حضور امیر در جام جهانی چه احساسی داشتید؟**

شما یک سرمربی داری که هشت سال است با تیم ملی کار کرده و همیشه نتیجه مثبت داشته. در تمام این سال‌ها آمده کار کرده، چون حرفه‌ای بوده. امیر بازیکنی است که اصلا ایران نبوده، از اول راهنمایی انگلیس زندگی کرده، کلاسش، درسش، تمریناتش آنجا بوده است. شش ماه با تاتنهام بوده. سه ماه با منچستر یونایتد بوده. امیر زمانی که خواست با تاتنهام قرارداد ببندد فقط مشکلش پاسپورتش بود. اگر پاسپورتش مثلا افغانی بود، او را راحت می‌بردند، تا پاسپورت ایرانی را دیدند گفتند بهت زنگ می‌زنیم. امیر دیپلمش را گرفته است. سه زبان می‌خواند. دخترم هم ایتالیایی می‌خواند، هم انگلیسی. آینده بچه‌هایم را از قبل درست کردم. اجازه ندادم با ماشین بیاید نصفه‌شب با فلان بازیکن برود تا دو و سه شب. یک پدر و مادر درست‌وحسابی بالای سرش بوده که هر شب سر وقت می‌خوابیده که به اینجا رسیده است. الان هم نتیجه مثبت داده. اساسی و اصولی دروازه‌بانی را یاد گرفته است. الان دیگر اروپا زندگی می‌کند. آمد پرسپولیس حاشیه زیاد شد، گفتم اینجا به درد تو نمی‌خورد، باید بروی. رفت ترکیه، آنجا هم یک ایرانی گفت برویم پرتغال؟ گفت برویم. امیر نزدیک سه ماه خودش هزینه کرد، رفت و آمد تا باشگاه انتخابش کرد، چون دیدند زحمت می‌کشد. دیگر نیازی به من ندارد. فقط از نظر روحی ـ روانی با او صحبت می‌کنیم. ولی آنجا همه امکاناتی برای تمرین و آماده شدن دارد. ساعت نه، نه‌ونیم شب، به‌صورت حرفه‌ای خواب است. این بازیکن‌های شما تا ساعت سه شب قلیان می‌کشند. این دیگر مشکل من نیست. به خانواده‌ها ربط دارد.

***اما از همبازی‌های قدیمی شما مثل علی کریمی و افشین پیروانی انتقاداتی به کی‌روش داشتند...**

من به این سوال جواب نمی‌دهم.

***صحبتی با کی‌روش داشتید؟**

من فقط زمانی که برای خداحافظی با بچه‌ها رفته بودم، با همه بچه‌ها دست دادم و روبوسی کردم، به کی‌روش هم گفتم ان‌شاءالله موفق باشید و دست دادم.

امیر خیلی اتفاقی از پرتغال سردرآورد و یک عده می‌خواهند این را به کی‌روش ربط بدهند. شما اصلا ارتباطی با کی‌روش نداشتید؟

این اشتباه و نگاه منفی جامعه ماست. این دلال‌ها آن‌قدر الان زیاد هستند که بازیکن‌ها را ببرند، ولی در باشگاه پرسپولیس یا استقلال بازیکن‌ها از ۲۰، هفت یا شش هستند. شاید دو تا بین ۱۰ تا ۱۵ باشند. پرسپولیس این نیست.

***این لقب بچه‌عقاب که به امیر داده‌اند را دوست دارید؟**

امیر جدای از من است. بچه نیست، مردم می‌گویند، ولی در پرتغال امیر عابدزاده را می‌شناسند، نه بچه‌عقاب. آنجا امیر را می‌پرستند. من یک عابدزاده هستم، احمدرضا هستم، امیر جداست. یک عابدزاده زمان گذشته داشتیم و یک عابدزاده جدید که در پرتغال زندگی می‌کند، در یک لیگ حرفه‌ای بازی می‌کند، یک شخصیت جدا دارد. امیر آنجا راه نمی‌تواند برود. رستوران می‌رود باید امضا بدهد. سر تمرین می‌خواهد برود یک ساعت و نیم زودتر می‌رود، یک ساعت امضا می‌دهد و بعد نیم ساعت خودش به‌تنهایی تمرین می‌کند تا بقیه تیم برسند. ولی بازیکنان باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس، یکی‌شان هست که سر وقت بیاید یا یک ساعت قبلش بیاید تمرین کند؟

***شخصیتش هم فرق می‌کند. کتاب‌خوان است، پسر خیلی خوبی هم هست.**

همه‌اش برای این است که اینجا نبوده. این شخصیت را برای خودش درست کرده است.

*** شما بعد از فوتبال خیلی کم درباره بازیکن‌های تیم ملی مخصوصا دروازه‌بان‌ها نظر دادی. الان در گلرهای فعلی کسی هست که نظرت را جلب کرده باشد یا دروازه‌بانی که در لیگ باشد و فکر کنی جایش در تیم ملی خالی است؟**

دو بحث دارد، یکی بازی و یکی تمرین. ما هر دو را نمی‌بینیم که بخواهیم نظر بدهیم، برای همین می‌گوییم همه گلرها خوب هستند.

***گلر مورد علاقه شما بعد از انقلاب چه کسی است؟**

اگر بازی و تمرین را ببینم، می‌توانم نظر بدهم. یک دروازه‌بان ۳۰ ورزش دیگر را باید جمع کند و با آنها یکی شود. شنا، دویدن، سرعت، پرش، پریدن با توپ، بدون توپ، سوئیپر بودن، بدنسازی، بازی در شرایط استادیوم آزادی و... همه باید در یک نفر جمع شود.

*** اگر بخواهیم اسم ببری...**

می‌گویم همه خوب هستند. همه همکار من هستند و همه خوب هستند. بازیکن‌هایی مثل علی دایی، کریم باقری، علی کریمی، تارتار، که همبازی من بودند و الان سرمربی یا مربی هستند من لذت می‌برم و امیدوارم همه خوب باشند. مثلا طرف به رحمتی اگر فحش بدهد، انگار به من فحش داده؛ چون همکار من است.

قبل از انقلاب گلر مورد علاقه‌تان چه کسی بود؟

عزیز اصلی.

کسی که باعث شد به سمت دروازه‌بانی بروی؟

شوماخر آلمان.

***احمدرضا خودش را استقلالی می‌داند یا پرسپولیسی؟**

مهم تیم ملی است. این دو تیم بزرگ است. این خاک برای این دو تیم است. حالا یکی ۲۰ باشد، یکی ۴۰ فرقی نمی‌کند، درصد اصلی شادی این دو تیم است که مهم هستند. تماشاچی‌های پرسپولیس و استقلال دو تا برادر هستند، فحش می‌دهند، دعوا می‌کنند، ولی کنار هم در یک خانه زندگی می‌کنند.

*****سئوالهای یک کلمه‌ای**

الیور کان
یک دروازه‌بان بزرگ و دوست‌داشتنی در آلمان.
بهزاد غلامپور
همشهری من که همیشه عزیز من است.
علی دایی
یک بازیکن و دوست قدیمی و امروز.
کلینزمن
بازیکنی که همه دوستش دارند.
استقلال
یک تیم بزرگ.
امیر عابدزاده
ان‌شاءالله بتواند دل این مردم را سال‌ها شاد کند و موفق باشد.
پرسپولیس
یک تیم بزرگ و همیشه دوست‌داشتنی.
بلیزر مشکی
تاریخم است.
منصور پورحیدری
خدا رحمتش کند. شخصیت و مربی بزرگ.
ناصر حجازی
ایشان را هم خدا رحمت کند. یک شخصیت بزرگ و دوست‌داشتنی که همیشه در ذهن مردم است.
علی پروین
اسطوره‌ای که همیشه مردم دوستش دارند و زحمت زیادی برای پرسپولیس کشیده است.
سیروس قایقران
رفیق همیشگی من که هنوز هم هست.
پنالتی
ذهن، تمرین، تکرار.

ورزش

برانکو:
نیمکت پرمهره‌ای داشتیم الدحیل را شکست می‌دادیم

سرمربی تیم فوتبال پرسپولیس گفت: اگر نیمکت پرمهره‌ای داشتیم می‌توانستیم الدحیل را در قطر شکست دهیم اما واقعیت این است که ما این شرایط را نداریم.
تیم فوتبال پرسپولیس در بازی رفت خود مقابل الدحیل قطر با یک گل شکست خورد تا امیدهای این تیم برای صعود به مرحله نیمه نهایی لیگ قهرمانان آسیا به بازی برگشت در تهران معطوف شود. برانکو سرمربی تیم پرسپولیس اما از صعود تیمش ناامید نیست و در گفت‌وگوی اختصاصی که با خبرگزاری فارس انجام داد درباره این شرایط و همچنین شانس صعود سرخپوشان تهران به مرحله بعد رقابت‌های آسیایی توضیحاتی ارائه کرد.
قبل از بازی با الدحیل فضایی در رسانه‌ها و حتی شبکه‌های مجازی به راه افتاده بود که پرسپولیس شکست سنگینی را تجربه می‌کند که اینطور نشد. این بازی و نتیجه‌ای که رقم خورد چقدر به اهداف تاکتیکی شما نزدیک بود؟
بعد از بازی به بازیکنانم تبریک گفتم چرا که زحمت زیادی کشیدند. ما می‌دانستیم که بازی سنگینی در انتظار ماست و قبلا هم در صحبت‌هایم گفته بودم که الدحیل بهترین تیم آسیاست. آنها آخرین باختشان را یک سال و نیم قبل متحمل شدند و آن هم مقابل پرسپولیس بود که باختند. طبیعی است که آنها با هدف قهرمانی در آسیا به این مسابقات آمدند اما ما با یک ریسک بالا و با میل زیاد برای بردن وارد زمین شدیم. به هر حال الدحیل میزبان بود و انتظار می‌رفت که آنها شرایط سختی برای ما به وجود بیاورند. با این همه تنها فرصت آنها در این بازی همان توپی بود که گل شد و حیف شد که امید عالیشاه موقعیت خوبی از دست داد و یا علیپور نتوانست از توپ برگشتی استفاده کند. به هر حال هواداران انتظار داشتند که همین موقعیت‌ها تبدیل به گل شود.
مسابقات لیگ قهرمانان آسیا در سطح بسیار بالایی برگزار می‌شود و بازیکنان باید بدانند که از کوچکترین موقعیت باید بیشتری استفاده را انجام دهند. به طور کلی از شرایط بازی راضی هستم چرا که نتیجه‌ای به دست آمد که قابل برگشتن است. این نتیجه و باخت با یک گل تقریباً فرقی با تساوی بدون گل ندارد چرا که ما باید در تهران حتماً گل بزنیم. امیدوارم که هواداران استادیوم را یکدست قرمز کنند تا به ما کمک زیادی انجام دهند.
شما قبل از بازی چند بار گفتید که الدحیل نقطه ضعفی ندارد اما در بازی مشخص شد که این تیم شکست ناپذیر نیست. آیا این حرف‌ها یک سیاست روانی از سوی شما بود؟
من صحبت‌هایم را از روی واقعیت انجام دادم و معتقدم که آنها تیم بسیار خوبی هستند اما طبیعی است که بگویم ما هم تیم خوبی داریم و در بازی رفت این مسئله را نشان دادیم. با این همه، بازی برگشت در تهران یک بازی جدید است و ما با فرم بهتری بازی خواهیم کرد.
سیامک نعمتی دو کارته شد و بازی برگشت در تهران را از دست داد. در شرایطی که نیمکت شما خالی است با این موضوع چطور کنار می‌آید؟
بله او متأسفانه با ما نخواهد بود. فعلاً چند روز باید استراحت کنیم و بعد درباره آن فکر می‌کنیم تا به یک راه حلی برسیم.
اما به هر حال دست شما خالی است و نمی‌توانید روی نیمکت مانور بدهید. با از دست دادن سیامک نعمتی شما رسماً یک تعویض خود را از دست دادید.
بله، متأسفانه همینطور است اما مشکلی نیست. به هر حال اتفاقی است که در فوتبال رخ داده و خیلی موضوع پیچیده و عجیبی نیست و باید با آن کنار بیاییم. من به بازیکنانم افتخار می‌کنم که با همه توان می‌جنگند و تلاش می‌کنند و کاملاً مشخص است که چقدر پرسپولیس را دوست دارند.
صادقانه بگویید اگر نیمکت شما نیمکت پرمهره‌ای بود فکر می‌کنید می‌توانستید در دوحه الدحیل را شکست دهید؟
بله دقیقاً همینطور است اما واقعیت این است که متأسفانه این شرایط را نداریم. ما ۳ ملی‌پوش را از دست دادیم و کسی نمی‌تواند آن را جبران کند. اگر ما تیم کاملی بودیم نتیجه جای سوال داشت که چه می‌شود و مطمئناً چنین نتیجه‌ای رقم نمی‌خورد. ما چند ماه قبل با ترکیب قبلی خودمان به السد ۳ بر یک باختیم. این فوتبال است و من از آن راضی هستم، از بازیکنانم باید قدردانی کنم که تلاش زیادی انجام دادند و انتظار دارم که بهتر از این هم بشوند.
چقدر برای پرسپولیس شانس قائل هستید که در بازی برگشت نتیجه را جبران کند؟
همه چیز ۵۰-۵۰ است. باید تا بازی برگشت صبر کنیم.
تمرینات پرسپولیس هم که از فردا آغاز می‌شود.
۳ روز تمرینات را تعطیل کردیم و بعد از آن کار ما فشرده خواهد شد. البته من هنوز نمی‌دانم که تعطیلات لیگ قطعی هست یا نه چون خبری از برنامه تیم ملی ندارم و نمی‌دانیم که چه کسی تیم ملی را هدایت می‌کند. من هیچ چیزی از شرایط تیم ملی نمی‌دانم و به همین دلیل فعلاً نمی‌توانم برنامه‌ریزی‌ای انجام دهم. نمی‌دانم که اردویی برای تیم ملی برگزار می‌شود یا نه.
البته روزی که مهدی تاج به تمرین پرسپولیس آمد اعلام کرد که کی‌روش به زودی وارد تهران خواهد شد.
من خبری از این چیزها ندارم. من فقط می‌دانم که هنوز برنامه‌ای به صورت رسمی به مربیان اعلام نشده است و به همین دلیل نمی‌دانیم که سرمربی تیم ملی کیست و برنامه‌های این تیم چیست.
اگر اردوی تیم ملی برگزار شود شما به تیم ملی بازیکن خواهید داد؟ از طرف دیگر پرسپولیس دو بازی حساس مقابل نساجی و الدحیل بعد از تعطیلات لیگ دارد.
من همیشه به تیم ملی بازیکن می‌دهم چرا که تیم ملی در اولویت قرار دارد. ظاهراً برنامه تیم ملی هم خیلی عالی انجام شده است!
محمد امین اسدی از تیم امید اخراج شد و شما هم او را به قطر نیاوردید. قصد دارید با او باز هم برخورد کنید؟
من هنوز درست و حسابی در جریان اینکه او چه کرده قرار ندارم.
گفته می‌شود او یک شب مانده به بازی با کره جنوبی تا ساعت ۳ بامداد در شبکه‌های مجازی فعالیت می‌کرده است.
او در تیم ملی جریمه شده است حالا به نظر شما من باید او را بکشم؟! او یک بازیکن جوان است و اشتباهی انجام داده که جریمه بزرگی هم بابت اخراج از تیم امید پرداخت و این بدترین جریمه برای یک بازیکن می‌تواند باشد. بیشتر از این باید چه کنیم؟ او یک بازیکن جوان است و جوان هم حق دارد که اشتباه کند.او فقط ۱۹ سال سن دارد و این بیشترین جریمه برای اسدی بود که از تیم امید اخراج شد. او مجازات شد و تاوان کاری که کرده را هم داده است.
اما خبر رسیده که کمیته اخلاق هم او را یک ماه محروم کرده اما اگر بتواند ثابت کند که تلفن همراهش هک شده بود بخشیده خواهد شد.
من از این موضوع خبر ندارم. من از این مسائل خبر ندارم اما اگر به خاطر اینستاگرام او را محروم کرده‌اند پس باید بیش از ۷۰ درصد بازیکنان را محروم کنند.